

Tablica z napisem hałas, źródła hałasu, tablica z decybelami, gumka recepturka, dzwonek, papier, pstrykanie długopisem itp. Kartki, kredki, wydruk opisu modelu ucha.

1. Wszyscy uczniowie zamykają oczy, a nauczyciel prosi ich o rozpoznanie różnego rodzaju dźwięków (np.. dzwoneczek, szelest papieru, pstrykanie długopisem itp.), następnie cicho odtwarza płytę z muzyką relaksacyjną i prosi o rozpoznawanie dźwięków. Jak słuchało się Wam tej muzyki? Jak się czujecie? źródło: płyta CD "Muzyka relaksacyjna - harmonia i odprężenie"
2. Poproś uczniów o ponowne zamknięcie oczu. Włącz ponownie, bardzo głośno, kasetę z różnymi dźwiękami. Jakie odnieśliście tym razem wrażenie? Prawdopodobne odpowiedzi uczniów: hałas nie do wytrzymania, nie można usłyszeć, co mówi druga osoba itp.

Spróbujcie powiedzieć/ zdefiniować hałas.

3. Potoczna definicja hałasu.

Hałas obecnie istnieje wszędzie. Atakuje nas w domu, w szkole w pracy. W potocznym rozumieniu pod określeniem hałas rozumiemy dźwięki, głośną, zakłócającą spokój rozmowę lub muzykę, krzyki, głośny stuk, trzask, odgłosy pracujących maszyn. Inaczej mówiąc, hałasem nazywamy dźwięki szkodliwe lub niepożądane dla zdrowia.

4. Nauczyciel bierze gumkę recepturkę do ręki i pyta, dlaczego nie wydaje ona dźwięków. Prosi, aby jeden z uczniów przytrzymał gumkę, a po jej naciągnięciu szarpnął lekko palcem jak strunę. Dzieci szukają odpowiedzi, co dzieje się z gumką i dlaczego teraz ją słyszą. Prowadzący zajęcia tłumaczy, że ciała muszą drgać, aby wydawać dźwięki.

Model ucha.

Nauczyciel tłumaczy na podstawie schematu budowy ucha, jak to się dzieje, że drgające powietrze przechodzi przez ucho. Pokazuje wewnątrz błonę bębenkową, która odbiera drgania i przekazuje dalej. Drgania przechodzą przez kosteczki słuchowe (młoteczek, kowadełko i strzemiączko), twór zwany ślimakiem aż do nerwu. Następnie nerw zamienia dźwięk na impulsy i przenosi do mózgu. Jeśli do mózgu dociera zbyt dużo takich impulsów, często powstaje ból głowy. Prowadzący zajęcia pyta, dlaczego nie wolno krzyczeć komuś do ucha i czym jest krzyk. Wyjaśnia również, co może spowodować drgające powietrze, kiedy wpada

nagle do ucha. Może naderwać błonę bębenkową, a wtedy człowiek przestaje słyszeć. Nauczyciel tłumaczy, że jeżeli przez długi czas nadweręża się ucho mocnymi dźwiękami, to w starszym wieku można mieć kłopoty ze słuchem.

5. Źródła hałasu – jakie źródła hałasu dzieci znają. Zapisanie ich na tablicy.

6. Decybele

Czym mierzymy natężenie dźwięku?

7. „Łowimy dźwięki”

- dzieci przypasowują dźwięki do decybeli.

Oto natężenia dźwięku występujące w różnych sytuacjach:

- 10 dB oddech, szept,
- 20 dB szum liści,
- 35 dB cicha muzyka,
- 45 dB rozmowa
- 50 dB nowoczesny samochód
- 55 dB suszarka dobrej jakości
- 60 dB odkurzacz dobrej jakości
- 75 dB nowoczesny samochód małolitrażowy
- 80 dB klakson
- 85 dB uszkodzony kran
- 90 dB przerwa w szkole
- 95 dB odkurzacz typowy
- 110 dB trzaskające drzwi windy
- 120 dB silnik samolotowy
- 130-160 dB wybuch petardy
- 170 rakiet kosmiczna.

8. Sposoby walki z hałasem w szkole i w świetlicy szkolnej.

9. Zabawa ruchowa: „Czy potrafimy być cicho?”

Proponujemy dzieciom, że teraz sprawdzimy, jak najciszej potrafią np. dojechać do stolików, odsunąć krzeselka i usiąść, jak najciszej wyjąć zeszyty, książki itd.